

го трескаво заработка една мисъл. И заключава тоя типичен безломник тжй: „Панайот джлжи това положение на ограбените от господаря ни пари след убийството — половината от тия пари са мои, следователно, и половината от ймота спечелен с тех е сжщо мой“ Той заплашва, най сетне, упорития скжперник Панайот с разкриване истината на власта. За тая цел и да го познаят добре той обржсва и брадата си. Но озлоблението се изражда в нещо паталогично и демоническо. Подпаля ймота на Панайота и двамата скачени в яростна борба политат надолу по стржмния дунавски брег. Ето тая кратка и печална история. Но тжй умело и психологически верно са предадени много отделни моменти. За сметка на художествената обработка в тоя разказ е застжлено предимно психологическата страна на сжбитието. Двамата главни характери Панайот и Ставри от кжм тая страна са очжртани удивително верно. Поради това тоя разказ може да се нарече един добжр психологичен етюд. Чема нищо пресилено и неестествено в обрисовката на отделните характери. И когато изчетете разказа докрая вие наистина ще се убедите, че само тжй развилите се психологични моменти могат да доведат до тоя печален резултат. Езикжт на разказа е жив, увлекателен и леко се чете. Още от пжрвите страници тоя разказ приковава вниманието и читателя сжс жив интерес следи края. Добри Немиров безпорно принадлежи кжм групата писатели, които вжзпроизвеждат верно живота и влагат вжв всичко идея и здрав смисъл. И как отраднo ви става на душата когато четете това поколение автори! Прочие, ние вжзторжено поздравляваме Немирова за тоя му труд и го препоржчваме на читателите. Г. П. Д.

МИНКО НЕВОЛИН. Палми в пустинята. София, 1922 г.

В тия години на спекулата, на рекламния шум, на безмислената суета, на маскираната бездарност — Минко Неволин е от малцината скромни наши поети, една ценност като човек, която разкрива в поезията му прелестта на искренното чувство и свежестта на картините. Една романтична душа, поена с насталгията по непостигнат свят, е извезала виденията на своите сжнища. Новите песни на тоя тих поет бележат несжмнен напреджк в формата — звучна и напевна, откриват по-голямо разнообразие на мотивите — залог, че неговото развитие се разширява.

ДОРА ГАБЕ — ПЕНЕВА. Полски поети. София, 1922 г.

Известната наша поетеса Дора Габе, която отлично познава полската литература, е имала щастливата идея да пре-